

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 19 sierpnia 2013 r.

Poz. 5316

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.352.2013 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 16 sierpnia 2013 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz.U. z 2013r. poz. 594)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXV/183/13 Rady Gminy Kobiór z dnia 11 lipca 2013r. w sprawie wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami oraz w zakresie prowadzenia schronisk dla bezdomnych zwierząt, a także grzebowisk i spalarni zwłok zwierzęcych i ich części, w częściach określonych w:

- załączniku nr 2 do uchwały w ust. 1 pkt 11 – jako niezgodnej z § 3 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 czerwca 2004r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia schronisk dla zwierząt (Dz.U. Nr 158, poz. 1657),
- załączniku nr 1 do uchwały w ust. 1 pkt 6 zd. 2 oraz załączniku nr 2 do uchwały w ust. 1 pkt 4, załączniku nr 3 do uchwały w ust. 1 pkt 3 i załączniku nr 4 do uchwały w ust. 1 pkt 3 – jako niezgodnych z art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2012r. poz. 391).

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 11 lipca 2013r. Rada Gminy Kobiór podjęła uchwałę Nr XXV/183/13 w sprawie wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami oraz w zakresie prowadzenia schronisk dla bezdomnych zwierząt, a także grzebowisk i spalarni zwłok zwierzęcych i ich części.

W załączniku nr 2 do uchwały w ust. 1 pkt 11 przyjęto postanowienie, zgodnie z którym „przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie prowadzenia schronisk dla bezdomnych zwierząt powinien posiadać chłodnię do czasowego przechowywania zwłok zwierzęcych. W przypadku braku chłodni do czasowego przechowywania zwłok zwierzęcych należy posiadać umowę gwarantującą odbiór zwłok zwierzęcych przez podmioty uprawnione do przewozu zwłok zwierzęcych”. W ocenie organu nadzoru przyjęta regulacja jest sprzeczna z § 3 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia schronisk dla zwierząt. Przepis ten stanowi, iż schronisko wyposaża się w piec do spalania zwłok zwierząt lub chłodnię do czasowego przetrzymywania tych zwłok w przypadku przekazywania ich do zakładów prowadzących działalność w zakresie zbierania, przechowywania, operowania, przetwarzania, wykorzystywania lub usuwania ubocznych produktów zwierzęcych. Jeżeli zatem badana uchwała nie wprowadza wymogu posiadania pieca do spalania zwłok zwierząt, to koniecznym jest wyposażenie schroniska w chłodnię do czasowego przetrzymywania tych zwłok. Niedopuszczalna jest bowiem, przewidziana przez Radę Gminy, sytuacja braku w schronisku zarówno ww. pieca, jak i chłodni.

Nadto z zapisów zawartych w: załączniku nr 2 do uchwały w ust. 1 pkt 4, załączniku nr 3 do uchwały w ust. 1 pkt 3 i załączniku nr 4 do uchwały w ust. 1 pkt 3 wynika, iż odpowiednio: schronisko dla zwierząt,

grzebowisko zwłok zwierzęcych i ich części oraz spalarnia zwłok zwierzęcych i ich części mogą być zlokalizowane tylko na terenie przeznaczonym imiennie na ten cel w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego lub w decyzjach o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Wymaga podkreślenia, iż plan zagospodarowania przestrzennego jest nie tylko wyrazem polityki przestrzennej gminy (będącym jednocześnie źródłem informacji dla potencjalnych inwestorów), ale przede wszystkim jej prawem miejscowym. Oczywistym jest zatem, iż lokalizacja wszelkich obiektów na terenie gminy powinna być dokonywana z uwzględnieniem postanowień aktu tej rangi. Ponadto należy wskazać, iż omawiana regulacja uchwały wykracza ponad upoważnienie, wynikające z art. 7 ust. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach - powołanego w podstawie prawnej niniejszego aktu. W konsekwencji, przyjmując kwestionowane postanowienia, Rada naruszyła zasadę legalizmu, wyrażoną w art. 7 Konstytucji RP, w myśl której „organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa”.

Rada nie miała także ustawowego upoważnienia, by w uchwale określać sposób przyszłego prowadzenia przez przedsiębiorcę działalności po uzyskaniu zezwolenia. W ustawowym upoważnieniu do podjęcia uchwały nie mieści się bowiem uprawnienie do regulowania jakichkolwiek kwestii nie odnoszących się do etapu ubiegania się przedsiębiorcy o uzyskanie zezwolenia. W konsekwencji postanowienie zawarte w załączniku nr 1 do uchwały w ust. 1 pkt 6 zd. 2 – jako wykraczające poza zakres ustawowej delegacji – narusza prawo.

W świetle przedstawionej argumentacji stwierdzenie nieważności uchwały Nr XXV/183/13 Rady Gminy Kobiór – w częściach określonych na wstępie – jest konieczne i uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. WOJEWODY
ŚLĄSKIEGO
Zastępca Dyrektora Wydziału
Nadzoru Prawnego

Iwona Andruszkiewicz

Otrzymują:

- 1) Rada Gminy Kobiór
- za zwrotnym potwierdzeniem odbioru,
- 2) a/a.